

PAPER DETAILS

TITLE: Bir Kürek Kemigi Fali Metni: RISÂLE-I 'ILM-I KETF

AUTHORS: Zuhail KULTURAL,Aylin KOÇ

PAGES: 131-148

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/53722>

Bir Kürek Kemiği Falı Metni:

RİSÂLE-İ ‘İLM-İ KETF

A Treatise on Scapulimancy: RİSÂLE-İ ‘İLM-İ KETF

Ö Z E T

İnsanoğlu tarih boyunca gerek kendisiyle gerekse çevresiyle ilgili bilinmezleri anlayıp kəşfetmeye, geleceği hakkında bilgi sahibi olmaya ve böylece kaderine hikmetmeye çalışmıştır. Bunda, bilmeyen ve esrarengizle karşı duyuşan merak ve tecessüsün de önemli bir payı vardır. İnsanlar geleceği öğrenme arzusuya fal ve kehanet adı altında çeşitli yöntemlere başvurmuşlardır.

Gelecekten, bilmeyenden haber verme ve gizli kişilik özelliklerini ortaya çıkarma sanatı olan falın çeşitli türleri vardır: yıldız falı, el falı, kuş falı, kâğıt falı, iç organlar falı, kum falı, zar falı, kitap falı, ateş falı, su falı, çay falı, kahve falı, bakla falı, kürek kemiği falı gibi.

‘İlm-i ketf’, kürek kemiği falıdır. Kemiğin üzerindeki çizgiler, lekeler, benekler ve renkler incelenerek, mühtelif konular yorumlanır ve gelecek izah edilmeye çalışılır. Kürek kemiği falı pek çok millette ait bir fal bakma yöntemi olarak Türk kültüründe de geniş bir alana yayılmıştır. Bu çalışmada, kürek kemiği falı hakkında genel bilgi verilmiştir, Bosna-Hersek Gazi Hüsrev-Begova Kütüphanesi (Sarajevo’nde Türkçe El yazmaları bölümünde 1250 numarada kayıtlı eserin 55b-59a varakları arasında yer alan “Risâle-i ‘İlm-i Ketf” başlıklı kürek kemiği falı metni çevriyazıyla aktarılmış, metnin günümüz Türkçesiyle çevirisii yapılmış ve sözlüğü hazırlandı. Çalışmanın sonunda eserin tipik basımı yer almaktadır.

A B S T R A C T

Throughout history, human beings have always been interested in trying to predict their future. Many methods for predicting the future were developed such as fortunetelling or divination.

Fortune-telling is the forecasting of future events or the explaining of a person's character by methods. The scope of fortune-telling is in principle identical with the practice of divination. The art of fortelling is also practiced by many different cultures and civilizations over time. Each culture has made its own contributions to the art of forecasting the future. There are different divination or fortune-telling methods: hydromancy (divination using water), cartomancy (telling fortunes using playing cards), pyromancy (divination using fire), haruspication (divination by inspecting animal entrails), chiromancy (divination by means of palmistry), scapulimancy (divination by examining burnt shoulder blade bone) etc.

Scapulimancy or Scapulomancy is an ancient form of divination that is done to interpret various future affairs by examining the cracks, marks, and colours found on an animal's shoulder blade bone. This form of divination is a fortune-telling which was practised internationally was common in Turkish culture as well. This study focuses on the treatise on scapulimancy titled as “Risâle-i ‘İlm-i Ketf”. This treatise is in the Bosna-Hersek Gazi Hüsrev-Begova Library (Sarajevo), the Catalogue of Turkish Manuscripts, the number 1250, (55b-59a).

A N A H T A R K E L İ M E L E R

fal, ‘ilm-i ketf, risale.

K E Y W O R D S

fortune-telling, scapulimancy, the treatise.

* Prof. Dr., Marmara Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, İstanbul (zuhal.kultural@marmara.edu.tr)

** Yrd. Doç. Dr., Marmara Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, İstanbul (kocayl@gmail.com; akoc@marmara.edu.tr)

I. Giriş

İnsanoğlu tarih boyunca gerek kendisiyle gerekse çevresiyle ilgili bilinmezlikleri anlayıp keşfetme, istikbalın neler getireceğini öğrenme arzusu içinde olmuştur. Bunda meşhule ve esrarengize olan merak duygusunun büyük etkisi vardır. İnsanlar geleceği öğrenme arzusuyla fal ve kehanet adı altında çeşitli yöntemlere başvurmuşlardır.

Fal; genel olarak çeşitli tekniklerle geleceken ve bilinmeyenden haber verme, gizli kişilik özelliklerini ortaya çıkarma sanatıdır. Falda çeşitli araçlar ve teknikler kullanılmış, buna göre de değişik fal türleri ortaya çıkmıştır: *yıldız falı, el falı, kuş falı, kâğıt falı, iç organlar falı, kum falı, zar falı, kitap falı, ateş falı, su falı, çay falı, kahve falı, bakla falı, kürek kemiği falı* gibi...(Aydın 1995: 134-135).

Bu çalışmada, kürek kemiği falı hakkında genel bilgi verilmiş, Bosna-Hersek Gazi Hüsrev-Begova Kütüphanesi (Sarayeve)'nde Türkçe Elyazmaları bölümünde 1250 numarada kayıtlı eserin 55b-59a varakları arasında yer alan "Risâle-i 'Ilm-i Ketf" başlıklı kürek kemiği falı metni çevriyaziya aktarılmış, metnin günümüz Türkçesiyle çevirisi yapılmış ve sözlüğü hazırlanmıştır. Çalışmanın sonunda eserin tipkibasımı yer almaktadır.

II. Kürek Kemiği Falı

Divânu Lügâti't-Türk'te yarın olarak adlandırılan "kürek kemiği" için diğer Türk lehçelerinde aynı kökten gelen, ancak lehçe hususiyetlerine göre fonetik değişmeye uğramış kelimeler kullanılmaktadır. Eski Yunanlılarda ve Romalılarda mevcudiyeti bilinen kürek kemiği falına Yunanca *ωμοτλασκοπία*, Latincede *skapulimantia* adı verilirdi. Araplar bu falı eski Yunan ilimlerinden sayarak *ilmii'l-ketf* (kürek kemiği bilgisi) adıyla bir bilim dalı olarak kabul etmiş, bu konuda risaleler yazmışlardır (Inan 1986: 152). İslam dünyasında bu fal çeşidi *kitfe/kitfe* adıyla da bilinmektedir. Bunun için koyunun kürek kemiği kullanılır. Kemiğin üzerindeki kırmızı hat kan döküleceğine, sarı çizgi hastalığa, yeşil bolluk ve ucuzluğa, siyah ise darlık ve yoksulluğa işaret sayılmıştır (Duvarcı 1993: 20).

Çinlilerde kürek kemiği falının geçmişi, Neolitik döneme tekâbül eden Lung-shan kültürüne dek gitmektedir (Buckland 2004: 421). Çinlier de özellikle devlete ait işlerde verilecek kararı belirlemek amacıyla koyun, öküz kemikleri ve kaplumbağa kabuğu ile tabiat ruhlarına ve atalara danışma şeklinde fala bakarlardı (Aydın 1995: 136). Japonlar da kürek kemiği falına bakarlardı. Bir geyik kürek kemiğini ateşe tutarak ısıttıktan sonra çatırtılardan anımlar çıkarma şeklindeki fal uygulamasının hâlâ devam ettirildiği bölgeler vardır. Ayrıca kaplumbağa kabuğu da öteden beri kullanılmaktadır (Aydın 1995: 136). 12. yüzyılda İngiltere ve İrlanda'da, 13. yüzyılda Wales'te koyun veya domuzun sağ kürek kemiğine bakmak suretiyle gelecek hakkında tahminlerde bulunulurdu. Bunun için kemik öncelikle suda haşlanırdu. Kemiği asla ateşe tutmazlardı (Buckland 2004: 421).

Kürek kemiği falına Moğol saraylarında da çok önem verildiği bilinmektedir. Avrupalı gezgin Rubruk'un verdiği bilgilere göre Mengü Han bir işe girişmeden önce kürek kemiğine bakardı. Moğolların kürek kemikleri ile fala baktıklarını 1221 yılında Çinli gezgin Menhun da belirtmektedir (Tavkul 2007: 186). Bu geleneğin Karaçay-Malkar, Kazak, Kırgız, Altay, Yakut, Kırım Tatarları, Nogay, Kafkas halkları arasında da yaygın olduğu görülmektedir (Tavkul 2007: 181-190). Kazak Türkleri arasında bu yöntemin söyle uygulandığını görüyoruz: Fala baktırmak için özellikle keçi veya tekenin kürek kemiğini tercih ederler. Önce kemik ateşe atılır ve bir müddet orada tutulur. Daha sonra ateşten çıkarılan kürek kemiği üzerinde oluşan çizgilere göre falcı çeşitli yorumlar yapar. Kemik üzerindeki kesiksiz düz çizgi yolu açık olduğuna, eğri büğrü çizgi ve delikler ise yolu kapalı olduğuna işaret eder. Kürek kemiği üzerinde çıkan çizgi ve izlerden Kazaklar bir atın gittiği yol, bir hırsızın kaçtığı yol, kaybolan bir eşyanın yeri gibi şeylerin tespit edilebildiğine inanırlar. Kürek kemiği sevinçli ve kederli haberleri de bildirir. Falcı fal bakacağı kürek kemiğini çeşitli dualarla temizler. Kemiğin etleri dişle koparılmaz ve kıkıldakları bıçakla kesilmez. Fal bakılan kürek kemiği faldan sonra hemen atılmaz, çeşitli dualar okunarak parçalanır, sonra köpeklerle atılır. Aksi takdirde eve uğursuzluk geleceğinden korulur (Altınmakas 1984: 129). Bugün bile Anadolu'nun birçok yerinde kasaplar kürek kemiğini kırmadan atmazlar (Duvarcı 1993: 20). Arkasını kapıya dönerken oturan falcı, gelecek hakkındaki tahminlerini tamamla-

diktan sonra kürek kemiğini arkaya doğru fırlatır. Kemik kapının yukarısına isabet ederse bütün söylediklerinin gerçekleşeceğini inanılır (Radloff 1994: 256). Yine Türk halklarından Yakut ve Karagaslar kürek kemiği falı için geyik kemiğini tercih ederler. Kürek kemiği falı ile ancak kaybolan nesneler hakkında bilgi sahibi olmanın mümkün olduğuna inanan Sagay Türkleri için en doğru söyleyen kemik koç kemiğidir (İnan 1986: 156).

Kürek kemiğiyle fal bakma Asya'nın birçok bölgesinde yaygındır. Orta Asya Türkleri, Moğollar, Araplar, Yunanlılar, Romalılar ve bazı Balkan halklarında koyun ve keçi gibi hayvanların kürek kemiğiyle fala bakma geleneği vardır. Türkler arasında İslam'dan önce de mevcut olan bu yöntem günümüzde Anadolu'nun hayvancılıkla geçinen bazı yörelerinde uygulanmaktadır (Aydin 1995: 136-137). Bu âdet eski usta çobanlar arasında bilinmektedir. Bilhassa Yörük, Arnavut ve Rum çobanların bu işte usta oldukları iddia edilmektedir. Bir kimse ancak kendi malı olan koyunlardan birinin kürek kemiğine baktırabilir. Şayet kendi koyunu yoksa, kasaptan kürek kemiğini çıkartmadan et alınır sonra da bu et, kemikten itina ile siyrlır. Kurban bayramlarında kurban kesenler bunların kürek kemiklerini de bu iş için kullanabilirler. Bilhassa Rumlar kızıl yumurta bayramlarında kestikleri kurbanların kürek kemiklerini de fala bakmadan atmazlar (Necati 1930: 38).

Ahmet Midhat Efendi'nin 1897 Türk-Yunan Savaşı münasebetiyle yazdığı *Gönüllü* romanında kürek kemiği ile fal bakma inancından detaylı bir şekilde bahsedilmektedir. *Bıçak silimi* adı verilen bir ziyafet tertip edilir. Bu ziyafetin konukları Türk ve Arnavut'tur. Bu ziyafetin en makbul yiyeceği kuzudur. Çünkü kuzu yenildikten sonra kürek kemiği falına bakılacaktır. Fala bakacak kişi, dişi ve diliyle yalayıp temizlediği kemiği ışığa tutarak kemik içinde görebileceği kan lekesi gibi şeylelerden manalar çıkaracak ve çevresindekilere bu manaları anlatacaktır. Falı bakan kişinin "cenk var, hem de cenk" demesi üzerine ziyafettekilerin keyfi kaçar. Bunun üzerine bu ziyafette yenilen kuzunun nerede doğup büyündüğünün asıl dikkat edilmesi gereken husus olduğuna dikkat çekilir. Ziyafette yenilen kuzunun Yunanistan'ın Serfiçe kasabasından değil de Yenişehir tarafından getirildiği, dolayısıyla vuku bulacak bozgunun Türk tarafında değil de Yunan tarafında olacağı kanaatine varılır. Bu

kanaat üzerine ziyafetteki herkes rahatlar. Böylece fiilen başlamamış olan 1897 Türk-Yunan Savaşı'nın neticesi bakılan kürek kemiği falı ile önceden tespit edilmeye çalışılmıştır. Ahmet Midhat Efendi, romanında bu konu ile ilgili kendi görüşlerine de yer verir. Ona göre bu tür fal İslamiyet ve Hristiyanlık zamanlarından değil, putperestlik zamanlarından kalma âdettir (Ülgen 1999: 243-246).

III. Metin

Risâle-i ‘Îlm-i Ketf başlıklı kürek kemiği falı hakkındaki risale Bosna-Hersek Gazi Hüsrev-Begova Kütüphanesi (Sarayev)’nde Türkçe El yazmaları bölümünde 1250 numarada kayıtlı eserin 55b-59a varakları arasındadır, müellifi bilinmemektedir. Müstensihi Dervîş Ahmed b. Ömer'dir. Kütüphane kaydında istinsah tarihi 1253 (1836) olarak belirtilmiştir. Risale, 4 varaktır. 1. ve 3. varak 16 satır; 2. ve 4. varak 17 satırdır. 4. varağın son sayfası ise 6 satırdır. 1. varağın 1. sayfasında kürek kemiğinin şekli yer almaktadır. Şekilde, kürek kemiğindeki yönler, yönlere verilen isimler ayrıntılı yazılmıştır. Ayrıca, kemiğin hangi kısmının hangi hâle karşılık olduğu şekilde üzerinde gösterilmiştir.

Hazā Risâle-i ‘Îlm-i Ketf

[56a/01] ‘Îlm-i ketfdür ki aña kürek ‘îmi dirler. Hâkimler dimişlerdür ki [02] çoyun küreginün ‘îmi ‘îlm-i nûcûm ile berâberdir ve her kimesne ki [03] ol ‘îmi bilmez ve anuñ bilgüsünde olur, da‘vâları vardur [04] ve gâyet ile eyü ‘ilmdür. Mu‘temedün-aleyh hûkemâ-yı Hind ve Uyğur [05] ve Hıjtâ katında böyle olicak. Murâd itmege Kitâbu'l-Esrâr'da [06] feylesof-ı Hindî tâhîrî itdigi gibi ahsen-i vech-ile ‘ayân [07] ve beyân eyleyem tâ her kimse ki bu maḥalden anı fehm idüp [08] ‘ameline mübâşeret eyleye. İlem: “eyyedeke'l-llahu bi-rûhi'l-Ķuds.”¹ [09] Her kimesne diler ki ketfde nażar eyleye ve cem'inüñ biri anda müşâhede [10] idüp evlenmek aḥvâli ve yoluñ aḥvâli ve emniyyeti [11] ve leşkerüñ hâreketi ve kar ve yağmur yağması ‘alâmeti ve soğuuk [12] ve ıssi ve sü-

¹ Bil ki Allah seni Kudüs'ün ruhu ile destekledi.

rinüñ ve ilkunuñ aḥvālin bilmek dilerse [13] gerekdür ki ay tezāyüd iderken bir dişi կoyun boğazlaya [14] ve şol küregi çıkışara ve güneşe karşı veyāḥud aydınlığa [15] karşı ol kürege naṣar eyleye ve her ‘alāmet ki beyān [16] olunsa gerek ve niṣān virülse gerek ol kürekde [56b/01] gördükde neye delâlet iderse bu risâlede ma'lûm olur. [02] Ve ba'žilar dimişler ki her kürekde bir murâd hāṣıl olur. Dişi [03] կoyunuñ ma'lûm olur ki küregi dört cihete taķîm [04] eylemişlerdir. Her tarafını bir cihete virmışlardır. [05] Başdan yanası ki ‘arż cānibidür, şimâl cihetidür ve degirmi [06] cānibi ki cenub cihetindedür ve yufka tarafı şark [07] cānibiriñ ve kâliniñ tarafı ġarbuñdur ve küregüñ şafhası [08] altı kîsim üzerineñdir, taķîm itmişlerdir ve her kîsmuñ [09] üzerine bir nevî maşlaħat yazılmışdur. Ol maşlaħat [10] bilmek dilerse[ñ] ol kîsma naṣar idesin ve anda olan [11] կanuñ reşâsesinden ba'ži aḥvâli istidlâl idüp [12] hûkemâdan vârid olan aḥkâmi merî tutarsın, ma'lûm [13] ola ki küreginüñ dibine ki mürûrdur ve şark cihetinden [14] yañadur aña arslan dirler ve kâliniñ tarafınıñ ortasına ki [15] ġarb cihetinden yañadur aña sağ dirler ve her birinüñ [16] üzerine ba'ži aḥvâl yazılmışdur ve şerhinde aḥkâmi [17] beyān olunmuşdur ve sekli budur, illâ hûkkâm.

[57a/01] Yol aḥvâli ve kârbân aḥvâli: Eger küreginüñ [02] başında bir miqdâr reşâseler görünürse delâlet ider ki [03] kârbân selâmet üzere gelmez. Eger ol mevzide kıızıl [04] reşâseler görünürse delildür ki kârbânda ceng vâki [05] olmuşdur. Eger küreginüñ başı kenârında kara reşâseler [06] görünürse delâlet ider ki kârbân şehrə yakın gelmişdir.

[07] Saḥrâ ve ṭağ aḥvâli: Eger saḥrâ ve ṭâguñ kîsmında [08] ba'ži siyâh reşâseler olsa otsuzluğa delâlet [09] ve ķavrukluğa delâlet ider, v'Allâhu a'lem.

Leşker ve cem'iyyet [10] aḥvâli: Eger siyâh reşâseler leşkerüñ kîsmında [11] görünürse ve eṭrâfda cem' olsa ve küregüñ aşağısı [12] tolmuş gibi olsa leşkerüñ hareketine delildür. Eger [13] yirinde iki parmak mikdâri kara reşâseler olsa leşkerden [14] emîn olup selâmet üzere olmağa delâlet ider [15] ve leşker dahı şîħhat üzeredür. Eger siyâh reşâseler yirinde [16] kıızıl reşâseler olsa ol leşkerüñ arasında [17] қanlar döküle, v'Allâhu a'lem.

Şehirlerüñ aḥvâli: [57b/01] Eger şehrîstân yirinde kîzillik görünürse delâlet ider ki [02] ol şehrde қanlar döküle. Eger ak görünürse delâlet

ider ki [03] ol şehirde mevt ve kızılık vâkı‘ olsa gerek. Eger siyâh [04] reşâşe görünürse delâlet ider ki ol şehirde [05] olan ekâbir ve ‘avâm gayet-ile kuvvet üzeredürler. [06] Eger siyâh reşâşenüñ arasında bir kıızıl nokta görünürse [07] delâlet ider ki aşûb ve şûr ve ǵavǵâ vâkı‘ ola. [08] Eger şâfi siyâh reşâşe görünürse delâlet ider ki [09] ol şehrüñ aḥvâli gâyet-ile eydür, Allâhu a’lem.

[10] **Uğrı ve ḥarāmî aḥvâli:** Eger anlaruñ kısmında [11] siyâh reşâşe görünürse ḥarāmîlerüñ kuvvetine ve keşretine [12] delâlet ider. Eger mevzide kızzıl reşâşe görünürse [13] ol ḥarāmîler kanlar dökmüşlerdir ve eger ak reşâşeler [14] olsa ol ḥarāmîlerüñ ǵa’fina delâlet ider.

[15] **Evlenmek aḥvâli:** Eger küregüñ burnuñ çukuruna [16] nażar idüp sağ ve sâlim olup aşmiş yiri [58a/01] olmaya, ol ma’mûrluğa delâlet ider. Eger aşınmış ve egri [02] bügri olsa evlene, perişânlığa delâlet ider. Eger [03] küregüñ çukurunda bir delik var olursa ki igne uci [04] yâhud ǵuvâlduz uci içine girer olsa delâlet [05] ider ki ol evüñ  ademlerinden birisi yolsuzdur [06] ve eger küregüñ  alıñ kenârında arslan tarafında bir delik olsa [07] delâlet ider ki küregüñ  âhibinüñ ehl-i [08] beytden birisi fevt ola veyâhud gâyet-ile şayru [09] ola, v’Allâhu a’lem.

Koyun sürüsinüñ aḥvâli: [10] Küreginüñ sağ tarafına nażar idüp küregüñ dibinden [11] yaña ensüz tarafından haber virile. Eger  oyun sürüsinüñ [12] yirinde siyâh reşâşe görünürse ki delâlet ider ki [13]  oyun sürüsi leşkerden yâhud pilden ve zi’b veya [14] ḥarāmîlerden kaçmak üzeredür. Eger iki yirde biribirinüñ [15] ardınca siyâh reşâşeler olsa ilgi ve süri [16] emniyyet ve râhat üzeredir. Eger ol yirde [58b/01] pâre pâre  agılık, ak nesneler görünürse sürüsinüñ [02]  agılığına delâlet ider. Eger ol mevzide bir yirde [03] beyâz ‘arîz olsa ilgînuñ şayrulığına delâlet ider [04] eger ol ak ak ola arpa miğdârı ola ilgînuñ mevtine [05] delâlet ider. Eger  aguñ başında kürek kenârına varınca [06] siyâh reşâşeler varsa ilgînuñ ve sürüsinüñ arıklığına [07] delâlet ider, v’Allâhu a’lem.

Mâl aḥvâli: Eger dilerseñ [08] kendü sûd ve ziyân için ve mâl ele gire girmez mi ve ziyâde mi [09] olur kürege nażar idesin ve sağ tarafını göresin. [10] Eger bir miğdâr siyâhlik görünürse delâlet ider ki mâl eline [11] gire ve ziyâde daļı olur. Ammâ eger siyâh reşâşelerüñ [12] öñünde

ayruca reşâşe görünürse delâlet ider ki [13] uğrı ve hârâmîlerden ziyân gör'e, v'Allâhu a'lem.

[14] Kar ve yağmur ve kızılık ahvâli: Eger sağ tarafda [15] küregüñ yukarıından yañasında tarlık üzere olsa ve eger [16] kiçicik yaşsica kâralar olsa delâlet ider ki ol sene [17] çok kar yağar. Eger ol mevzide buluþ renginde bir ak [59a/01] nesne görünürse yâhud ol ak gâyet-ile ak olmaya [02] delâlet ider ki kış pek ola ve eger sağ tarafında [03] küregüñ kenârında kiçicik delikler olsa kızılık ve [04] tarlığa delâlet ider. Eger küregüñ dibinde arslana [05] yakın kızıl reşâşeler olsa delîldür ki ol yıl [06] duma ve tüpe(?) çok ola, v'Allâhu a'lem bi's-şavâb.

IV. Çeviri

Kürek ilmi de denilen ‘ilm-i ketf için âlimler “Koyun küreğinin ilmi yıldız ilmi (astroloji) ile aynıdır. Herkes o ilmi bilmez. Bu ilmi bilmenler, gayet faydalı bir ilim olduğu için öğrenmek isterler.” demektedir. Hint, Uygur ve Çin bilginleri de bu konuda hemfikirdir. *Kitabu'l-Esrâr'*da Hint bilginlerinin yazdığı gibi bu ilmi en iyi şekilde açıklamaya çalışacağım, böylece bu ilmi bilmeyenler öğrenip, tatbik edebileceklerdir. Bir kişi, kürek kemiğinden yol, ordu, hava (kar, yağmur; soğukluk ve sıcaklık), koyun sürüsü gibi çeşitli durumları öğrenebilir. Bunun için ay yükseltirken bir diþi koyun boðazlayarak, sol kürek kemiğini çıkarıp aydınlıkta inceleyip, kemiþe bakmalıdır. O kemikte görülenler neye işaret ederse bu risalede o anlatılmaktadır. Diþi koyunun kürek kemiği dört bölüme ayrılır. Her tarafı bir yöne karşılık gelir. Baş kısmına denk gelen arz tarafı kuzey; deðirmi tarafı güney; ince tarafı doğu; kalın tarafı da batı yönündür. Kürek ve küreğin görünen tarafı altı bölümdür; her bölüme de bir çeþit hâl yazılmıştır. Kemikteki kanın reşâse (serpinti, çizgi, leke, benek, nokta)'sinden -bilginlerin ortaya koydukları hükümleri de aklında bulundurarak- öğrenmek istediðin hâllerle ilgili gerekli yorumlara ve sonuçlara ulaşırsın. Küreğin dibi yani doğu yönündedir. Batı yönündeki kalın tarafa da arslan derler. Her birinde bazı hâllerin yazılmış ve açıklamaların yapılmış olduğu bölüm de sağ adını alır.

Yol ve kervan hâlleri: Kürek kemiğinin başında bir miktar leke varsa bu, kervanın güvende olmadığı ve tehlikeli bir durumla karşılaş-

tiği anlamına gelir. O bölgedeki lekeler kızılsa kervanda savaş olacağına, kara ise kervanın şehrə yaklaştığına işaretettir.

Sahra ve dağ hâlleri: Kürek kemiğinin sahra ve dağ hâllerini gösteren kısmında bazı kara lekeler varsa bu kuraklığa ve çoraklığa işaretettir.

Ordu ve halk hâlleri: Kara lekeler ordu tarafında kümelenmişse, küreğin aşağısı da dolmuş gibiye bu ordunun hareket hâlinde olduğu anlamına gelir. Yine bu kısımda iki parmak kadar kara leke varsa ordunun sağ salim olduğuna; kara yerine kızıl leke varsa da orduda kan döküleceğine işaretettir.

Şehirlerin hâlleri: Kürek kemiğinin şehrin durumunu gösteren bu kısmındaki lekeler kızıl ise o şehirde kan döküleceği; ak ise ölüm ve kılık olacağı; kara ise ahalinin ve ileri gelenlerin güçlü kuvvetli olduğu anlamına gelir. Kara lekelerin arasında bir kızıl nokta varsa, bu karışıklık ve kavga; sadece kara leke varsa bu, şehirdeki herkes hayatından memnun, hâli vakti yerinde demektir.

Uğru ve haramî hâlleri: Kürek kemiğinin uğru ve haramî hâllerini gösteren bu kısmındaki lekeler kara ise, haramilerin kuvvetine ve çokluğuna; kızıl ise haramilerin kan döktüğüne; ak ise de haramilerin zayıflığına işaretettir.

Evlenmek hâlleri: Küreğin burnunun çukuru sağlam ve aşınmaşısa mamurluğa; aşınmış ve eğri büğrü ise evlendiğinde perişanlığa işaretettir. Küreğin çukurunda iğne ucu ve çuvaldız ucu girecek kadar bir delik varsa, o evin adamlarından birinin yolsuz olduğuna; kemiğin kalın kenarında, arslan tarafında bir delik varsa, kürek kemiğinin sahibinin ailesinden birinin öleceğine veya çok hasta olacağına işaret eder.

Koyun sürüsünün hâlleri: Kürek kemiğinin sağ tarafındaki dar kısmdan koyun sürüsü hakkında bilgi sahibi olunur. Buradaki leke kara ise koyun sürüsünün askerden, fil, kurt yahut haramilerden kaçtığını işaretettir. İki yerde birbirinin ardınca kara lekeler varsa, sürünen emniyette ve huzur içinde olduğu; o kısımda parça parça ak nesneler varsa bu da sürünen dağılacağı anlamına gelir. Yine o bölgede bir yerdeki aklik, sürünen hastalığına işaretettir. Eğer o aklik arpa kadarsa bu sürünen telef olacağına delalet eder. Kürek kemiğinin kenarındaki kara lekeler ise sürünen güçsüz olması demektir.

Mal hâlleri: Kazancın veya zararın olacak mı, eline mal girecek mi diye öğrenmek istersen küreğin sağ tarafına bakman gereklidir. Bir miktar karalık varsa eline fazlasıyla mal geçecek demektir. Ama eğer kara lekelerin önünde ayrıca leke görünürse uğru ve haramilerden ziyan göreciğine işaretettir.

Kar, yağmur ve kıtlık hâlleri: Sağ tarafta küreğin yukarı kısmı dar ise ve küçük yassıca kara lekeler varsa o sene çok kar olacağının işaret eder. Orada bulut renginde bir ak veya aka yakın bir nesne varsa bu, kışın şiddetli olacağının delalettir. Sağ tarafta küreğin kenarında küçük delikler, kıtlık ve darlığa işaretettir. Küreğin dibinde arslana yakın kısmda kızıl lekeler varsa o yıl kavurucu soğukların çok olacağı anlamına gelir.

V. Sonuç

Genel anlamıyla gelecektan haber verme ve bilinmeyeni ortaya çıkarma sanatı olan falda çeşitli araçlar ve teknikler kullanılmaktadır, buna göre de değişik fal türleri ortaya çıkmaktadır. Bunlardan biri de kürek kemiği falıdır. Çalışmamızın esasını teşkil eden risaleden hareketle, etinden siyirlmiş kanlı kürek kemiğinin (tercihen dişi koyun) üzerindeki şekiller, çizgiler, lekeler, renkler (ak, kara, kızıl) ve beneklerden hava, yol-kervan, ordu-halk, sahra-dağ, uğru-harami, şehirler, mal-hayvan sürüsü gibi muhtelif konularda vaziyetin görüldüğünü ve geleceğe dair tahminlerde bulunulduğunu söyleyebiliriz. *'ilm-i ketf* adı da verilen kürek kemiği falının yeryüzünde yaşayan pek çok millete ait bir fal bakma yöntemi olduğu anlaşılmaktadır. Bu fal türü, Türk kültüründe geniş bir alana yayılmış ve Türk boyları arasında, onların sosyal yapılarına ve kültürel değerlerine göre değişik biçimler kazanmıştır.

Türklerin kürek kemiği falına çok ehemmiyet verdiklerini Kaşgarlı'nın naklettiği şu atasözünden de anlıyoruz: "Yarın bulğansa, il bulğanır" (Kürek kemiği karışırsa il karışır). Bu konuda başka metinlerin tesbiti, konu hakkında daha aydınlatıcı bilgilere ulaşmamıza yardımcı olacaktır.

SÖZLÜK

aḥkām (Ar.): hükümler; yıldızlardan ve muhtelif alâmetlerden çikan anamlar ve varılan sonuçlar.

aḥṣen (Ar.): en iyi, en güzel.
aḥṣen-i vech: en iyi yol, en iyi tarz.

‘alâmet (Ar.): işaret, nişan., emâre.

‘amel (Ar.): bir maksatla yapılan iş.

arıklık: zayıflık.

‘arîz (Ar.): geniş, enli.

arşan: kürek kemiğinin dibinin sağ tarafına verilen ad.

‘arż (Ar.): kürek kemiğinin kuzey yönüne verilen ad.

aş-: yıpranmak, aşınmak.

aşın-: bir dış etkiyle veya sürtünme sonucu incelmek, oyulmak, düzleşmek.

āşūb (Far.): karışıklık, kargaşa.

‘avām (Ar.): halkın alt tabakası.

beyân (Ar.): açıklama, bildirme.
beyân eyle-: açıklamak, bildirmek.

beyân olun-: açıklanmak, bildirilmek.

cānib (Ar.): taraf, yön.

cenüb (Ar.): güney.

cihet (Ar.): yön, taraf.

da’vâ (Ar.): iddia; görüş.

değirmi: kürek kemiğinin güney yönüne verilen ad, değirmi.

delâlet (Ar.): delil, işaret, nişan.
delâlet it-: bir şeyin şöyle veya böyle olduğuna delil ve alâmet olmak, şöyle veya böyle olduğunu göstermek.

duma: şiddetli kış soğuğu.

ehl (Ar.): topluluk, cemâat; halk.
ehl-i beyt: ev halkı

ekâbir (Ar.): büyük adamlar, ileri gelenler, yüksek mevkilerde bulunanlar.

el: el.
ele gir-: ele geçmek, elde edilmek.

emin (Ar.): güvenlik içinde olan, tehlikeden uzak, emniyetli.
emîn ol-: emniyet içinde olmak.

ensüz: ensiz.

fehm (Ar.): anlama, idrak.
fehm it-: anlamak, idrak etmek.

fevt (Ar.): ölüm, mevt.
fevt ol-: ölmek.

garb (Ar.): batı.

gavgâ (Far.): kavga.

hakîm (Ar.): tabip, hekim.

ħarāmî (Ar.): haydut, yol kesen kimse.

ħâşîl (Ar.): husûle gelen, peydâ olan.
ħâşîl ol-: ortaya çıkmak, peydâ olmak.

ħukemâ (Ar.): hakîmler, filozoflar, ilim adamları.

ilgi~ılıkî: hayvan sürüsü.

ıssi: sıcak.

‘ilm (Ar.): bilim.
‘ilm-i ketf: koyunun kürek kemiğindeki lekelere bakan, gâipten haber verme ilmi.

‘ilm-i nûcûm: yıldızlara bakan, gelecektен haber verme ilmi, astroloji.

istidlâl (Ar.): bir delile dayanarak bir husus hakkında hükme varma.
istidlâl it-: delillere dayanarak bir hükme varmak.

kârbân (Far.): kervan.

ķavruqluk: (güneş, sıcak, rüzgâr, soğuk vb. dış etkilerle) kurumuşluk, çoraklık, otsuzluk.

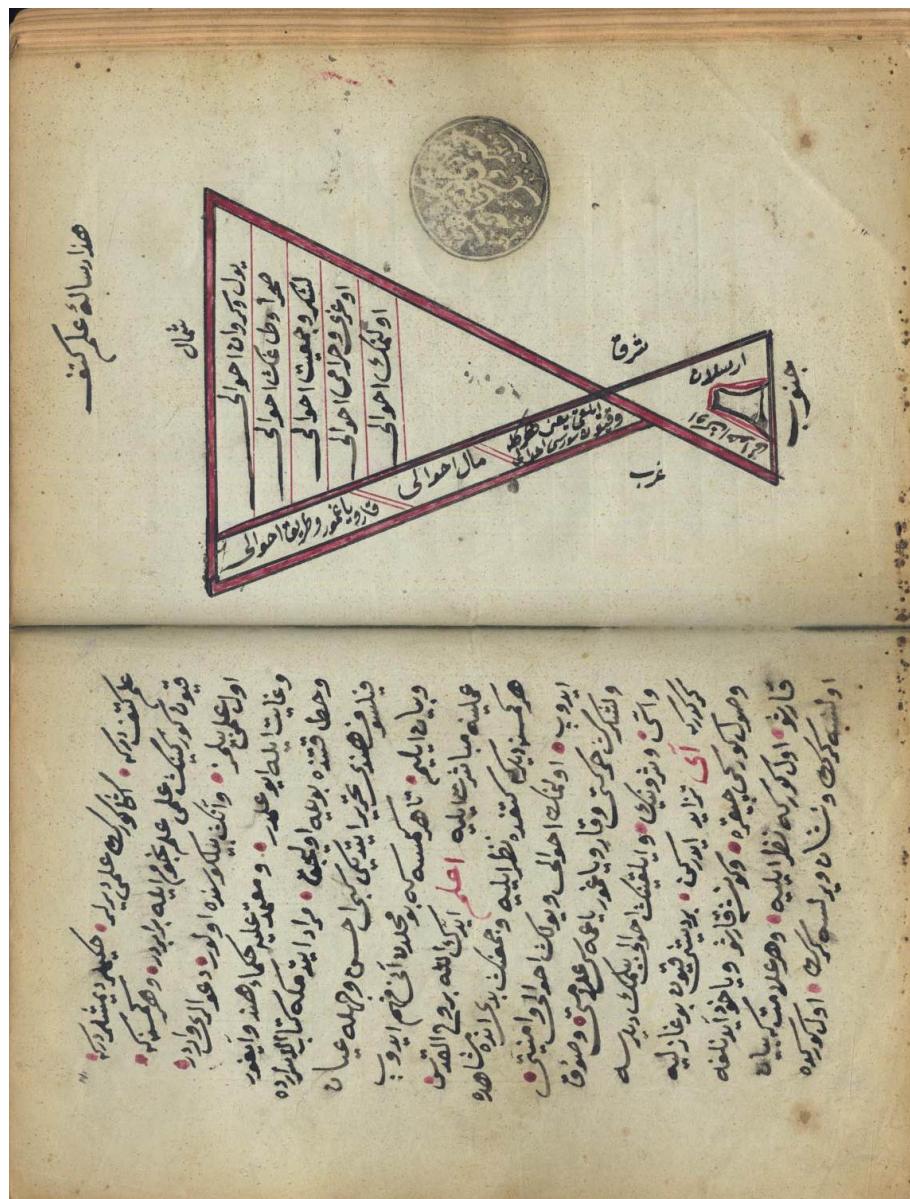
keşret (Ar.): çokluk, fazlalık, ziyâde-liğ.
kett (Ar.): kürek kemiği, ketif.
ķızılık: kıtlık.
kiçicik: küçüçük.
kimesne: kimse.
kürek: insan ve hayvan vücudunda omuzun üçgen şeklinde ince ve geniş kemikten müteşekkil arka ve alt bölümü.
leşker (Far.): ordu.
ma'lüm (Ar.): herkes tarafından bili-nen.
ma'lüm ol-: bilinmek.
maşlahat (Ar.): husus, durum, me-sele.
merî (Ar.): hükmü geçerli ve cârî olan şey.
mevt (Ar.): ölüm.
mevzi (Ar.): yer, mahal.
mu'temed (Ar.): inanılır, güvenilir, emin, itimâda şayan (kimse).
mu'temedün-aleyh: kendisine güvenilen, itimat edilen kimse.
mübâşeret (Ar.): bir işe başlama.
mübâşeret eyle-: başlamak, girişmek.
mürür (Ar.): geçme, geçiş.
müsâhede (Ar.): gözle görme.
müsâhede it-: görmek, göz-lemek.
nazar (Ar.): bakma, bakış.
nazar it-: bakmak.
otsuzluk: (toprak için) çoraklık, ve-rimsizlik.
pil (Far.): fil.
reşâşe (Ar.): leke, benek, nokta, çizgi.
şafha (Ar.): bir şeyin düz yüzü, gö-rülen düz yüzeyi.
şâfi (Ar.): sadece, yalnız.

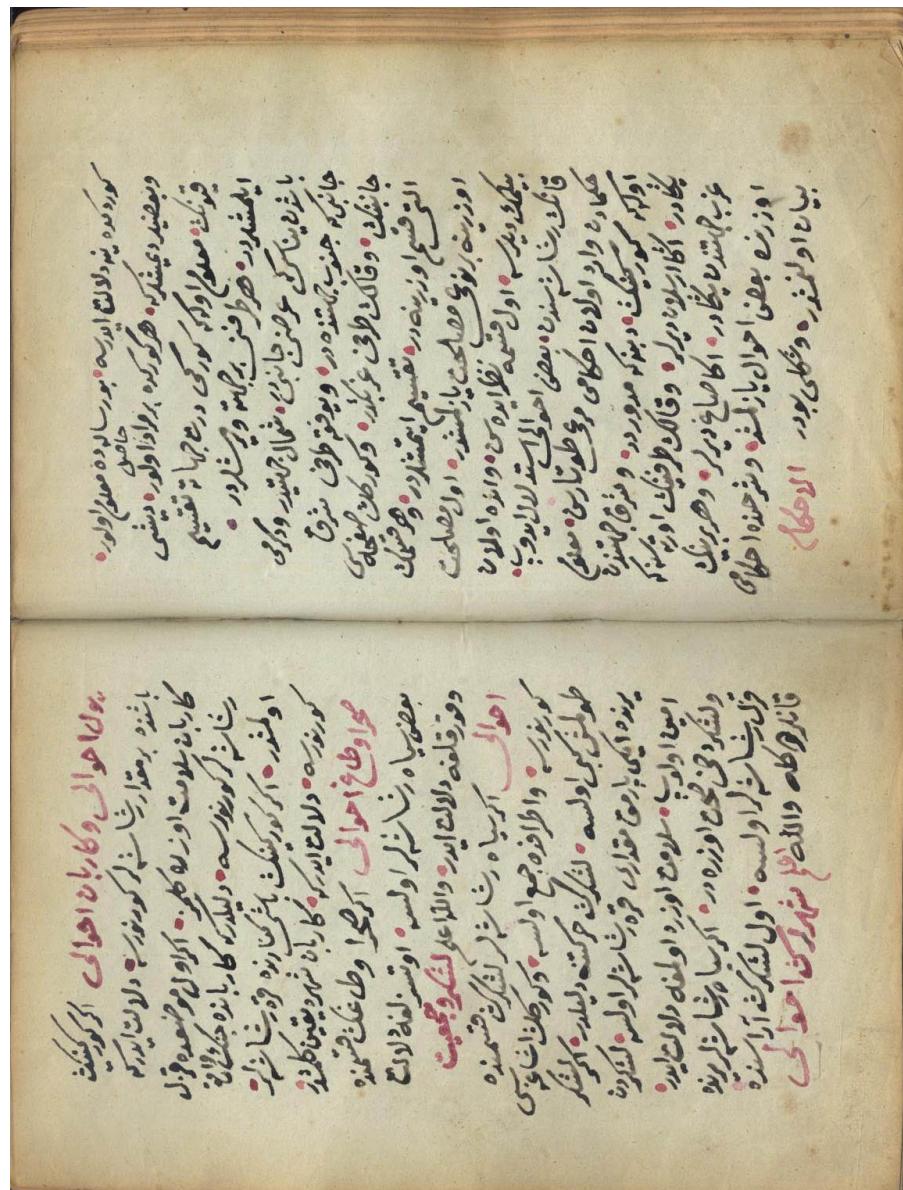
sağ: kürek kemiğinin kalın tarafının batı yönüne verilen ad.
şâhrâ (Ar.): kasaba, köy gibi meskûn yerlerin dışındaki boş ve ge-niş yer, kır, ova, sahrâ.
şayru: hasta.
şayrulîk: hastalık.
selâmet (Ar.): tehlikeden uzak olma, güvenlik; esenlik.
şûd (Far.): fayda, kâr.
şark (Ar.): doğu.
şerh (Ar.): açıklama, izah.
şimâl (Ar.): kuzey.
şûr (Far.): karışıklık, gürültü, kavga, fitne.
taş: dağ.
taşılık: dağınıklık, düzensizlik, peri-sanlık.
taħrîr (Ar.): yazı yazma.
taħrîr it-: yazmak, kaydet-mek.
taħsim (Ar.): parçalara ayırıp bölme, bölgüştürme.
taħsim it-: bölmek, bölüş-türmek.
tarlık: darlık, azlık; sıkıntı.
tezâyûd (Ar.): artma, çoğalma.
tezâyûd it-: artmak, çoğal-mak.
tut-: kabul etmek, saymak.
uğrı: hırsız, uğru.
vâki' (Ar.): olan, vukû bulan.
vâki' ol-: meydana gelmek, vukû bulmak.
vârid (Ar.): gelen, ulaşan, vâsil olan.
vârid ol-: gelmek, ulaşmak, vâsil olmak.
yaşşı: basık ve yayvan.
yufka: ince.
za'f (Ar.): zayıflık, gücsüzlük, zaaf.
zi'b (Ar.): kurt.

Kaynaklar

- ALTINMAKAS, L. (1984). "Kazak Türkleri'nin Gelenekleri ve İslamiyetin Etkisi." *Türk Kültürü*. 22 (250). Şubat. 118-130.
- ATALAY, Besim (1992). *Divanü Lûgat-it-Türk Tercümesi-III*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları
- AYDIN, Mehmet (1995). "Fal" Maddesi. *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*. C. 12 (Eys-Fikhü'l-Hadis). İstanbul. 134-138.
- AYVERDİ İlhan, Ahmet TOPALOĞLU (Redaksiyon-Etimoloji) (2005). *Misalli Büyütük Türkçe Sözlük I-II-III*. İstanbul: Kubbealtı Yayınları.
- BOYRAZ Şeref (2006). *Fal Kitabı. Melhemeler ve Türk Halk Kültürü*. İstanbul: Kitabevi Yayınları.
- BUCKLAND, Raymond (2004). *The Fortune-Telling Book: The Encyclopedia of Divination and Soothsaying*. Visible Ink Press, USA.
- BUHARALI, Eşref (1995). "Türklerde Koyun Küreği Falına Bakma Âdeti." *Türk Kültürü*. S. 385. Mayıs. 275-279.
- DEVELLİOĞLU, Ferit (1992). *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lugat*. Ankara: Aydin Kitabevi.
- DUVARCI, Ayşe (1993). *Türkiye'de Falcılık Geleneği ile Bu Konuda İki Eser: "Risâle-i Falnâme lî Ca'fer-i Sâdik" ve "Tefsî'ülnâme."* Ankara: Kültür Bakanlığı Halk Kültürlerini Araştırma ve Geliştirme Genel Müdürlüğü Yayınları.
- ERTAYLAN, İsmail Hikmet (1951). *Falnâme*. İstanbul.
- İNAN, Abdülkadir (1930). *İlmî Seyahate Dair Rapor*. İstanbul.
- İNAN, Abdülkadir (1986). "Falcılık ve Kehanet." *Tarihte ve Bugün Şamanizm. Materyaller ve Araştırmalar*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları. 151-159.
- NECATİ, Şerif (1930). "Kürek Kemiği ile Fal Bakmak." *Halk Bilgisi Haberleri*. İstanbul. S. 3. 38-39.
- RADLOFF, W. (1994). Çev. Ahmet TEMİR, *Sibirya'dan*. C. 2. İstanbul: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.

- REDHOUSE, Sir James W. (2006). *A Turkish and English Lexicon, Shewing in English The Significations of the Turkish Terms*. İstanbul: Çağrı Yayınları.
- SÜMBÜLLÜ, Y. Ziya (2010). "Fal ve Falcılık Kavramı Ekseninde Türk Kültürü Tarihinde Fal ve Kehânet." *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*. Erzurum. S. 43. 55-72.
- Taşköprüzâde Ahmed Efendi (1313). *Mevzu'âtü'l-Ulûm*. C. I. İstanbul: İkdam Matbaası. 378.
- TAVKUL, Ufuk (2007). "Kıpçak Kökenli Türk Boylarında 'Kürek Kemiği' ve 'Kumalak-Taş' Falı." *Çağdaş Türkçük Araştırmaları Sempozyumu Bildirileri 2003*. C. 2. 181-190.
- TURAN, Fikret (1998). "Halk Osmanlıcası I. Melhameler ve Bir On Yedinci Yüzyıl Melhamesi." *Bir*. S. 9-10. 685-709.
- ÜLGEN, Erol (1999). "Kürek Kemiği Falı ve Ahmed Midhat Efendi'nin Gönüllü Romanındaki Yeri." *İlmî Araştırmalar. Dil, Edebiyat, Tarih İncelemeleri*. İstanbul. S. 8. 241-246.
- YILMAZ, Mehmet (1992). *Edebiyatımızda İslâmî Kaynaklı Sözler (Ansiklopedik Sözlük)*. İstanbul: Enderun Kitabevi.

اول شنوده قندکوونه اکرای کونفیه دلاسته اپوره
اول شنوده مونه و چنده مونه دلاسته اوسمه کونه اکرای
رثامه که درونزره دلاسته اپوره اول شندره
اولاده اکه بز و علوا غاشله نونه اف زنه دله
اکرایه رغ زنکه آرسنه بر قرن نقطه درونزره
مدلت اپوره ا غلب و غر و غلوا و اعه اوله
که رفایه رث نونه درونزره دلاسته اپوره
اول شندره اهولی هاشله اپوره الداعه
سیاه رث نونه درونزره حاره بکت فتنه و فتنه
دلاسته اپوره اکرایه نونه قزل رث سکه درونزره
اول درید قانزه کشنده و اکرای رث شندره
اول سه دلاسته اپوره اکرایه شندره دلاسته اپوره
اولنک امول نظر پاوه صلخ و سلم اولوی امشتیه بگزین

اویمیه اول محمد نفره دالا تامه ایده - آگه از افندی و از
بجئه اوسه اوینه بپنها نامه دالا تامه ایده - آگه
کو هر که جنمه نه - بر دلک وا را او شده مه - که نه اوب
پانه ده جوا لذا وحی ایچمنه پیر او شده دالا تامه
ایچمنه او راه و آن اینه زن بسیه مولسیده -
دانه که که قائلکن نه زنده - ای سوده که نه زنده بر کل
اولمه - لا راه ای پاره که کو هر که حاصه بچن اهل
بنده بزیس فوشا وه - و با خود غایشله پیه
اوله والله عالم **شیخ اور بیکه احمد**
کو هننه صالح بچن بیظا دیده - کو هر که دینه
بله انسه طریق دهند و پریله - آنچه که کو هننه
پیوه شاه رث بز پریله و دلاره ای ایکه
پیوه شاه رث بز پریله و دلاره ایکه و پیوه و
خواهه قایمه اوزه - پا خود پیره و پیوه و
آر غلم پیوه شاه رث بز اوسه ایلی و سرمه
افبیت و ادمع اوره در - آگه اول پرده -

